

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1932-1933		N° 65	Zittingsjaar 1932-1933
SÉANCE du 22 février 1933		VERGADERING van 22 Februari 1933	

PROPOSITION DE LOI

ayant pour but de permettre aux Commissions d'assistance publique de secourir les chômeurs non-assurés nécessiteux.

DEVELOPPEMENTS

MADAME, MESSIEURS,

Depuis près d'un an le Parlement recherche le moyen de secourir les chômeurs non-assurés nécessiteux.

Déjà en mars 1932, nos honorables collègues MM. Masson et Devèze déposaient un amendement au budget de l'Industrie et du Travail, tendant à allouer un crédit de 10 millions de francs pour secourir les chômeurs non-assurés contre le chômage involontaire. Comme ils n'indiquaient aucune base de répartition, M. Heyman, Ministre de l'Industrie et du Travail, s'opposa à l'amendement et celui-ci fut retiré par leurs auteurs.

En général, à l'heure actuelle, les chômeurs non-assurés sont secourus par les Commissions d'Assistance publique.

Il en résulte pour celles-ci une charge considérable que certaines d'entre elles, dépourvues de ressources, ne peuvent plus supporter.

Il est plus que temps de venir à leur aide si nous voulons qu'elles continuent à allouer les secours indispensables à de nombreuses victimes de la crise de chômage.

Certes, certaines commissions d'assistance du pays peuvent faire face à leurs charges, parce qu'elles ont des revenus ordinaires importants, mais il en est d'autres, très nombreuses, fonctionnant principalement dans les villes et communes où la population est essentiellement ouvrière, qui sont dépourvues de ressources et dont les revenus sont exclusivement assurés par des subsides annuels des communes dont la situation financière — le fait est de notoriété — est également déficitaire et très difficile.

Dans ces conditions, comment pouvons-nous intervenir efficacement pour parer d'urgence aux conséquences graves qu'entraînerait inévitablement la suppression ou la

WETSVOORSTEL

waarbij het aan de Commissiën van den Openbaren Onderstand wordt toegelaten de niet-verzekerde werkloozen te steunen.

TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Sedert nagenoeg een jaar, zoekt het Parlement naar een middel om de niet-verzekerde en behoeftige werkloozen te hulp te komen.

Reeds in Maart 1932, dienden onze achtbare collega's, de heeren Masson en Devèze, een amendement in op de begroting van Nijverheid en Arbeid, strekkende tot het verleen van een crediet van 10 miljoen frank om de niet-verzekerde werkloozen steun te verschaffen tegen de onvrijwillige werkloosheid. Aangezien geen verdeelingsgrondslag aangegeven werd, verzette de heer Heyman, Minister van Nijverheid en Arbeid, zich tegen het amendement dat dan ook door de indieners ingetrokken werd.

Over het algemeen, krijgen de niet-verzekerde werkloozen thans steun van wege de Commissiën van Openbaren Onderstand.

Hieruit vloeit voor deze Commissiën een aanzienlijke last voort; enkele hebben geen middelen en kunnen den last niet blijven dragen.

Het is meer dan tijd haar te hulp te komen indien wij willen dat zij den onmisbaren steun blijven verschaffen aan de zeer talrijke slachtoffers van de werkloosheids crisis.

Zeker, sommige Commissiën van Onderstand kunnen het hoofd bieden aan haar lasten, omdat zij over belangrijke gewone inkomsten beschikken; doch er zijn talrijke andere, die voornamelijk werken in de steden en gemeenten waar de bevolking hoofdzakelijk bestaat uit werklieden; zij beschikken over geene middelen; hare inkomsten bestaan uitsluitend uit jaarlijksche toelagen van de gemeenten waarvan de financiële toestand — het feit is bekend — insgelijks zeer moeilijk is en tekort aanwijst.

Hoe kunnen wij, in deze omstandigheden op doelmatige wijze tuschenbeide komen om onmiddellijk de ernstige gevolgen te voorkomen, welke onvermijdelijk zouden voort-

suspension du paiement de secours aux chômeurs par les commissions d'assistance publique pauvres ?

La loi du 10 mars 1925 sur l'Assistance publique a institué :

1° Le Fonds national d'assistance géré par le Ministère de la Justice;

2° Les Fonds provinciaux d'assistance gérés par les Députations permanentes.

Le Fonds national répartit annuellement le produit de deux cinquièmes de la taxe sur les paris relatifs aux courses de chevaux (art. 52 de la loi sur la législation en matière d'impôts directs et de taxes assimilées) aux Fonds provinciaux, qui, à leur tour, font une répartition annuelle sur des bases fixées par arrêtés-ministériels aux Commissions locales d'Assistance publique pauvres.

Les sommes qui ont été réparties par le Fonds national aux Fonds provinciaux depuis 1929 varient annuellement entre cinq à six millions.

La répartition de 1929 se fit comme suit :

Provinces : Anvers, fr. 794,231.92; Brabant, 1 million 138,951 fr. 62; Flandre Occidentale, fr. 603,786.57; Flandre Orientale, fr. 777,465.86; Hainaut, fr. 865,481.34; Liège, fr. 659,829.26; Limbourg, fr. 245,690.89; Luxembourg, fr. 152,676.64; Namur, fr. 242,202.10, soit au total : 5,480,311 francs.

Que le Parlement décide donc d'allouer un crédit extraordinaire et supplémentaire de 10 millions pour 1933 au Fonds national d'Assistance institué au Ministère de la Justice, à répartir entre les Provinces en tenant compte du nombre des chômeurs de chacune de celle-ci, et il sera possible sans retard de permettre aux Commissions locales d'Assistance publique pauvres de continuer à secourir les malheureux chômeurs non-assurés.

Le fait que ces organismes de répartition de secours fonctionnent normalement est d'importance.

Il n'y a pas lieu de craindre des abus. Les Commissions d'Assistance publique en général sont parcimonieuses.

Elles ont aussi le droit de conditionner l'octroi de secours aux chômeurs non-assurés. Elles peuvent exiger que ceux-ci s'affilient à une Caisse de chômage. Elles rendront ainsi un double service à ceux qu'elles assistent.

C'est en s'inspirant de cet ordre d'idées et avec la certitude qu'il est possible de réaliser une œuvre aux résultats rapides pour les chômeurs non-assurés que nous avons l'honneur de déposer la proposition de loi suivante.

vloeden uit de afschaffing of de schorsing van den steun aan de werklozen door de weinig bezittende Commissiën van Openbaren Onderstand ?

Ingevolge de wet van 10 Maart 1925 op den Openbaren Onderstand, werden in het leven geroepen :

1° Het Nationaal Onderstandsfonds beheerd door het Ministerie van Justitie;

2° De Provinciale Onderstandsfondsen beheerd door de Bestendige Deputaties.

Door het Nationaal Fonds wordt jaarlijks de opbrengst verdeeld van de twee vijfde der taxe op de weddenschappen bij de paardenrennen (art. 52 van de wet op de wetgeving in zake rechtstreeksche belastingen en gelijkgestelde taxes) onder de Provinciale Fondsen, welke, op haar beurt, tot een jaarlijksche verdeling onder de weinig bezittende plaatselijke Commissiën van Openbaren Onderstand overgaan, volgens grondslagen welke bij ministerieele besluiten vastgesteld werden.

De sommen welke door het Nationaal Fonds onder de Provinciale Fondsen, sedert 1929, verdeeld werden bedragen 5 tot 6 miljoen.

In 1929 vielen hiervan te beurt :

Aan de provincie Antwerpen, fr. 794,231.92; aan Brabant, fr. 1,138,951.62; aan West-Vlaanderen, fr. 603,786.57; aan Oost-Vlaanderen, fr. 777,465.86; aan Henegouwen, fr. 865,481.34; aan de provincie Luik, fr. 659,829.26; aan de provincie Limburg, fr. 245,690.89; aan de provincie Luxemburg, fr. 152,676.64; aan de provincie Namen, fr. 242,202.10; hetzij samen : 5,480,311 fr.

Laat het Parlement dus beslissen, voor 1933, een buitengewoon en aanvullend crediet van 10 miljoen uit te trekken ten behoeve van het Nationaal Onderstandsfonds hetwelk bij het Ministerie van Justitie opgericht werd, om verdeeld te worden onder de provinciën, met inachtneming van het aantal werklozen in elke provincie, dan zullen de weinig bezittende plaatselijke Commissiën van Openbaren Onderstand in staat zijn om hun steunverlening aan de beklaagenswaardige niet-verzekerde werklozen voort te zetten.

Van belang is dat deze verdeelingsorganismen van onderstand normaal werken.

Voor vrees voor misbruiken bestaat geen aanleiding. De Commissiën van Openbaren Onderstand zijn, over het algemeen, zeer zuinig.

Bovendien blijven zij het recht behouden voorwaarden te stellen voor de steunverlening aan niet-verzekerde werklozen. Van dezen mogen zij eischen dat zij bij een Werklozenkas aansluiten. Zij zullen aldus aan dezen die steun ontvangen een tweevoudigen dienst bewijzen.

Het onderhavig wetsvoorstel gaat uit van deze overwegingen, alsmede van de zekerheid dat het mogelijk is een werk tot stand te brengen tot spoedige steunverlening aan de niet-verzekerde werklozen.

J. VANDEVELDE.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Une somme de 10 millions de francs à prélever sur le crédit extraordinaire destiné à combattre la crise de chômage en 1933, est allouée au Fonds National d'Assistance établi au Ministère de la Justice.

Elle sera répartie aux Fonds provinciaux d'Assistance publique institués par la loi du 10 mars 1925.

ART. 2.

La répartition de la somme de 10 millions par le Fonds national du Ministère de la Justice, aux Fonds provinciaux d'Assistance, se fera en tenant compte du nombre de chômeurs qu'il y a par Province.

ART. 3.

Les commissions qui gèrent les Fonds provinciaux d'Assistance, répartiront les crédits ainsi mis à leur disposition en se basant sur la dernière répartition faite par elles aux Commissions locales d'Assistance publique.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Aan het Nationaal Onderstandsfonds, bij het Ministerie van Justitie opgericht, wordt een som van 10 miljoen frank verleend, af te nemen van het buitengewoon crediet tot bestrijding van de werkloosheid in 1933.

Die som zal worden omgeslagen over de bij de wet van 10 Maart 1925 opgerichte Provinciale Fondsen voor Openbaren Onderstand.

ART. 2.

Bij het omslaan van de som van 10 miljoen, door het Nationaal Fonds van het Ministerie van Justitie over de Provinciale Fondsen voor Openbaren Onderstand, wordt rekening gehouden met het aantal werklozen in elke provincie.

ART. 3.

De Commissiën tot beheer van de Provinciale Onderstandsfondsen zullen de aldus te harer beschikking gestelde credieten verdeelen, op grond van den jongsten door haar gedanen omslag over de plaatselijke Commissiën voor Openbaren Onderstand.

J. VANDEVELDE,
F. MASSON,
Isi DELVIGNE,
A. DEBUNNE,
E. LECLERCQ.